

AN. 21. 55. 22.

PETRI FABRI,
CONSILIARII
REGII, LIBELLORVM

EX-MAGISTRI, ET IN SENATV

TOLOSANO PRÆSIDIS, AD TIT.

dediuersis regulis iuris antiqui, ex libro

Pandectarum Imperatoris Iu-

stiniani quinqua-

gesimo,

Commentarius:

EX REPETITA & IVS DEM AV-
CTORIS PRAELECTIONE PLURIMIS IN LOCIS AUCTUS & ACCUNTE ILLUSTRATUS.

INTO CVM INDICIBVS COPIOSISSIMIS.

P A R I S I S ,

Apud Ægidium Beyfium, via Iacobæa, sub insigni Lilij albi.

M . D . LXXXV .

Cum priuilegio Regis.

PETRI FABRI
CONSELLARII REGII
LIBELLORUM EXMA-
GISTERI,
CENSUS ETIARUM
SUMMA PRIVILEGI.

Auctoritate Regia sancitum est, ne quis Petri Fabri Consiliarii Regii, libellorum exmagisteri, & in Senatu Tolosano Presidis, ad Titulum de diversis regulis iuriu antiqui Comendariorum, &c. imprimat, aut alibi impressum in hoc regno diuendat, praeter Dionysium Duvalium Academiae Parisiensis Librarium & Typographum, aut eos quibus id iuris concesserit: hocque omnibus perinde clarum, notum, indicatum habeatur, ac si Regij diplomatis sententia operis initio præfigatur, finive postponatur. Qui secus faxit, librorum confisctione, & prenis Regio diplomate declaratis multabitur. Datum Parisiis ultima Septembbris 1584.

De consilij sententia

Signatum,

POVSSEMOTHE

PETRVS FABER IACOBO
CVIACIO IVRIS CONSVLTO
PRÆSTANTISSIMO, CONS-
liario Regio,
S. D.

CRIPTIONEM intermisi fateor, & ex mo-
ra (mi Cuiaci) contrixi culpam: sed qui ne-
que debeam neque velim ulla in offensa apud
te esse, hisce literis mea cessationis veniam po-
stulo: quam ut facilius impetrem, ecce depre-
catores ad te mitto veterem amicum. penè di-
xi domesticum atque familiarem. Est enim
apud te Biturigibus (ut tute scis) primum
satus atque formatus, cum tu nobis unà com-
morantibus tecum, sed currentibus tamen ad iurisprudentiam quo-
tidianis & recitationibus & præceptionibus praeres viam: Quo
nomine dici non potest, quantopere tibi me obstrictum esse sentiam. Eum
aliquanto post tempore, impetu quodam animi percitus (quem commu-
ne cum aequalibus mihi scribendi cacoethes commouebat) partim etiam
amicorum efflagitatione superatus in lucem emisi: aut potius ex Aula
Regia munereque obscundo meo reuersus, properanter & raptim (Au-
lico more scilicet) effudi. Quamobrem, si non informem quidem illum,
imperfectum, visu vel vagitu nouum, ut agnosci abs te, mihi prodes-
se ad laudem aliquam non posset: minus profecto habitum, minusque
elegantem edidi: talēmque exire nescio quo modo, atque in manibus
hominum aliquandiu versari sum passus: donec me tandem eius miser-
tum fuit. Quid queris? cœpi habere apud me, sorscire in sinu, in cum
inclinare sepius, ac mecum circumferre denique: ut impensis indulge-
rem laborati. Alui vero interea & saginaui athleticè per aliquot an-
nos, aut, si manus, basilice: paratis undique magno labore (qui sumptus
meus est) condimentis cibisque laitoribus, & minime castrensi-
bus: plurimis etiam ex tua literaria penu depromptis, qua omnigena
ingenii doctrine audiis alimenta eaque exquisita & rara sufficit.
οὐ γὰρ ἔτι τοῖς βέλοις οὐ μόνον δορόπνται μιλέων, δηλαδὴ διορύσων,
ut cum Athenaeo dixerim. Ad extremum nuper etiam compsi bellè at-

AD TITVLVM

DE DIVERSIS REGVLIS

LVRIS ANTIQVI, EX LIBRO

PANDECTARVM DN. IUSTINIANI

QUINQUAGESIMO QUINTO VOLUME

PETRI FABRI TOLOSANI, REGII

CONSILIARII LIBELLORVM EX MAGISTRI,

& in senatu Tolosano Præsidis,

Commentarius.

Ius antiquum: Cuius regule quedam omisse à Tribonianō proponuntur.

A N H O C titulo agitur de his quæ superioribus libris regulariter (ut ait Iustinianus⁹) definita sunt; neque vero de omnibus, sed de quamplurimis ac diuersis quæ ad ius antiquum pertinent, id est, ad ius illud, quod Iuliani, Papiniani, Pauli, Vlpiani, ac cæterorum Iurisconsultorum tempore obseruabatur. Quod ab Iustiniano ius vetus, antiquæ leges, ius antiquum appellatur in multis locis, & in confirmatione Institutionum⁹: ubi ait omne ius antiquum a se collectum esse quinquaginta Digestorum seu Pandectarum libris, & in hoc loco. Nam hic titulus, ut & superior proximus de verborum significacione, Tribonianus est: cum nō sit verisimile in libris editi perpetui (ad cuius tamē imitationem totum ius in certos titulos digeri voluit⁹ Imperator) Saluum Iulianum de significacione verborum, aut iis quæ per totum iuris ciuilis corpus fuisse ac dispersæ sunt, Regulis singillatim tractasse. Ius deniq; antiquum nobis est in hac rubrica, nō modò quod Iuliano antiquum fuit: sed & quod Iuliano, & cæteris qui cum cōsecuti sunt Iurisconsultis, nouum, & fortasse per Imperatorum constitutiones introductum: Iustiniano autē antiquum est. Quamobrem quod Seueri & Antonini Impp. constitutione definitum fuit, Meliorem nō etiam deteriorem nostram per seruos conditionem fieri posse, id à Iustiniano antiqua regula iuris, vel (ut est in vetustissimo codice) antiqua regula dicitur: & ideo ponitur sub titulo De diuer. regul. iur. antiqui. meliori 133. j. hoc tit. Denique editum perpetu-

a l. i. C. de
ver. int. cō
mune. he re
gulariter de
linice in l. i.
franci fru
ctuariis. ali
as est s. II
frat & s. quis
stipulac
s. de rīa fra
cru.
b. l. voca. C.
de venen.
c. l. i. C.
de ver. iur.
equi.
c. s. agitur
poli libros.
d. l. i. s. cō
que hec ma
stra. G. de
ver. int. cō
mune. iuncta
l. i. s. & ini
tio. s. an an
tem. & s. de
inde adie
cit. s. de po
blan.

e. l. vlt. s.
vlt. C. de
aq. pol.

COMMENT. DE REG. IVR.

Vsum fructuum capitis diminutione amitti, quomodo sit intelligendum	331,b	posit	653,a
Vsunt propter quid soluantur	177,e	Vterinorum & spuriorum ius	47,a
Vsunt a tutoribus quando exigantur	409,b	Vt possidentis interdicto quemuis iure agere	503,c
Vsunt ex quo tempore petantur	358,d	Vtile debitoris legatum quando dicatur	78,d
Vsunt in bonae fidei cōtractibus ex mora deberi	187,a	Vtile dominium potest accedere directo	588,e
de Vsunt legatorum ac tutelarum	409,b	Velitatem communem in ipre constituedo vel red- dendo maximè considerati	729,a
Vsus cessus non legatus, & inter viuos cōstitutus	70,a	Vxor si maritum, vel contraria si maritus vxorem occi- derit, an dotem loorentur	502,d
Vsus ab vsu fructu differt	69,b	Vxor ducta quando dici debeat	157,a
Vsus pars, an constitui, vel deberi per stipulationem			

F I N I S.

Errata sic reponito.

Parisiis excudebat Dionysius Duvallius
Typographus, anno Domini
M.D.LXXXV.

425